Палуба въ мои спасение
Въ нощ бы ще се равно
на свято то провидение
азъ облегнъ отъ давно
тъзъ е вѣра безъ сумнение
съ нея ми е тъй приятно
до безъ край кѣмъ нея срѣтение
и въ покой свободнѣ входъ
тъ судба не дай на тъгами
нъ въ сърце кръвъ и вѣри
отъ вѣдъ свѣтъ адъ безстраменъ
и непогрѣшенъ на спори.
тъй ми кмѣтъ душевна сила
да са вѣтъ свѣтъ годовъ
вѣра ми е кръвенъ дарина
а на кръвта ми плодовъ.

подбудителен лебедец

Тъй подъ дъба не трѣвъ тъ
~~дъбъ е дъсенъ~~ тужъ до тъй Владенецъ
~~въ пъвгатъ~~ той пъвгатъ си ~~по~~ Гнѣвъ тъ
съ моя вѣтъ дерецъ вѣнецъ
~~Като~~ тужъ го видѣхъ най подиръ
~~тихо, подвиждане тъй~~ Какъ са сладко позасенъ
днесь го нема ни да свири
~~нито~~ полегнъ да тъй
~~тъй~~ ми въ послѣдня пѣсенъ
що пѣше ~~дъ~~ гатъ го гнѣвъ
„дойде, дойде тъй ми Есенъ
и отслави тоя духъ
все посъреща цвѣтята
прибѣдни хъ, Като мене
и удвиди ми сата
нъ удвиди свѣтъ дене
Ахъ прощ вай мало сладо
и за мене тъ не бъди
себогонъ себо ми е младо
тъ за мене сълзи не лей

бѣгъ слаще пъръ духъ